Ezoterična pisma.

Pismo XV. Ljubljana, v oktobru 1923.-

B. J.

Uporabljivost psihometrije.

Psihometrija ali jasni vid temelji in ima svojo razlago v naravnem dejstvu, da se utisne vsak dogodek, vsaka sprememba v našem svetu v plastično snov astralne sfere in zapusti v njej svojo sliko. Te slike (: odsevi :) so vidne osebam, ki imajo dar jasnega vida ali psihometrije, bodisi od rojstva, bodisi na umeten način razvit.

Če hoče psihometer ali videc videti tako sliko, potrebuje samo kak predmet, ki je bil v zvezi z dogodkom, ki je zapustil v astralni sferi svojo sliko. Ta predmet si dene na čelo ali tudi na želodčno jamico in njegovemu jasnemu vidu se pojavi bolj ali manj natančna kopija dogodka in vse okolščine,

s katerimi je bil predmet v kakšni zvezi. Čas in prostor ne igra pri tem nobene uloge. Psihometer n. pr., ki ni imel o balzamiranju egipčanskih mumij niti pojma, je s pomočjo psihometrije natančno opisal zavijanje neznane mu mumije, njeno osebo in zgodovino. Dobro izvežban psihometer čita zaprto pismo, čita pa tudi nezapisane misli pisca. V nešteteh slučajih so psihometri na ta način videli in opisali dejanja oseb, katerih niso videli, niti poznali.

Istinitost psihometrije je vsekako neopovrečna, o tem ni dvoma.

Nastane pa vprašanje, zakaj se ta čudovit dar ne uporablja v praktične svrhe n. pr. v policijsko-kazenskih zadevah? Akaj ne bi psihometrija v kazenskem postopanju onemogočala vsako prikrivanje zločina; vsako krivo prisego; povzročila popoln prevrat naše javne morale; silila Gjudi k poštenosti, ker bi odkrila vsako laž, vsako hinavščino.[2]

Zato ne, ker psihometrija ni zanesljiva,

ni popolnoma točna in se ne da kontrolirati. Že zdavno bi psihometri dokazali svojo nezmotljivost, razkrinkali zločine, dognali kraj ukradenega blaga, če bi ne bilo na tem polju vse tako dvomljivo in negotovo. Vsega tega pa do sedaj še niso storili in le dokazali, da je vir, iz katerega zajemajo psihometri svojo vednost, nezanesljiv.

Okultizem pravi, da je astralna sfera, sfera zmote in samoprevare.

Kakaj je Okultizem nam razlaga to na sledeči način: ne samo dogodki in osebe zapuščajo v astralni sferi svoje kopije, ampak tudi naše konkretne misli se pojavljajo v njej kot podobe onih predmetov, na katere mislimo. V astralni sferi je neštetо slik, ki odgovarjajo istinitim, pa še več slik je, ki odgovarjajo le mišljenim dogodkom. Te slike so si tako podobne, da je skoro nemogoče razločevati, kaj odgovarja istini, in kaj je samo bilo mišljeno. Tako vidi psihometer dejanja in dogodke, ki se nikdar niso godili, razum o mislih in željah kake osebe. — Mati, ki ima svojega sina na vojni, si ga v svoji

preveliki skrbi in strahe neprestano predstavlja v nevarnosti, obdanega od sovražnikov ali celo mrtvega. Te njene misli tvorijo v astralni sferi tako natančne slike, kakor če bi se vse to, kar si misli in želi, res zgodilo. In ne samo to. Misli in želje so celo zmožne astralne slike izčrnitelk dogodkov predrugačiti. Astralna slika umorjenca je vsled sovražnih misli ubijalca, ki so na žrtev osredotočene, popolnoma spremenjena. Kamo tako predrugači, idealizira ljubimec sliko ljubljene osebe.

Pa tudi psihometer sam je lahko vir zmote, ker si nehote in nevede tvori lastne misli o predmetu, katerega hoče preiskati. Te njegove misli se mu pojavijo kot slike dotičnega predmeta ali dogodka; on jih lahko zamenja in njegovo poročilo je netočno.

Vsak dogodek, vsaka sprememba v našem vidnem svetu je rezultat, ali bolje rečeno kristalizacija neštetih misli, želja, načrtov, upov in nad, vsak dogodek pa je istotako vir neštetih misli, želja, upov in pričakovanj. To vse zapušča v astralni sferi

neizbrisljiv sled. Tako nastane v njej neizrečeno gosta, zapletena in zavozlana mreža, v kateri se mešajo slike istinitih in mišljenih dogodkov. Psihometer poroča, kar se slučajno vidi njegovemu jasnemu vidu. Če vidi sliko istinitega dogodka, je poročilo točno; če vidi le sliko želje, nanašajoča se na dotični dogodek, je poročilo brez vrednosti.

Razumeli bomo sedaj, zakaj da je med tisoč astralnih opazovanj le majhen procent takih, ki odgovarjajo istini, in da so radi tega tudi ta brez vrednosti.

Vse to se nanaša na prirojeno zmožnost jasnega vida brez vzgoje in šole. Vsaka zmožnost pa se da vzgojiti in izšolati do neverjetne višine. Ni dvoma, da obstajajo okultne šole, v katerih se jasni vid sistematično goji, kakor ni dvoma, da so na svetu ljudje, izšolani okultisti, ki s sigurnostjo razločujejo astralne slike istinitih dogodkov od slik, misli in želja.

Kdor se bliže bavi z okultizmom in okultnimi zakoni narave in človeške evolucije,

ta bo pa tudi razumel, zakaj da se takšen izvežban okultist, mojster ne more dati policiji na razpolago ali prevzeti detektivske službe. Ali moremo zahtevati od ministra, da bi opravljal službo dimnikta?

Cilj človeške volucije ni udobnost ali blagostanje, ampak samospoznanje in notranja prostost. Slednja pa je produkt boja z zunanjimi zaprekami in odpora proti zunanjemu pritisku. Vsak pritisk od znotraj, okultizem potom, pa bi razvoj in vzgojo te svobode onemogočil in namesto svobodnih ljudi ustvaril čednostne sužnje.

Prostost nesteje možnost notranje samoodločbe in vzgoja proste volje, to je nekaj, kar je vsakemu pravemu okultistu sveto in nedotakljivo.

Naša knjižnica.

Današnji številki prilagamo seznam knjig naše knjižnice z željo, da se ga interesenti in interesentinje marljivo poslužujejo. Vsako knjigo je izpo-

soditi potom tajništva, vrniti pa dotičnemu gospodu ki je na svoje dopuslane knjige označen kot odpošiljatelj.

Ako bi kateri seznama slučajno ne prejel, naj ga zahteva od tajništva.

Materijalizem in prosveta.

„Človeštvo se mora zahvaliti le materijalizmu, da se je povzpelo do stopinje prosvete, na kateri se nahaja dandanes!" To je najljubši izrek naših modernih ateistov.

Če nekoliko premislimo, pridemo do zaključka, da je ta izrek neutemeljen. Mi bi namreč bili tudi brez materijalistične šole dospeli do višika današnje izobrazbe, če ne prej, saj je vendar poznana stvar, da pohlep za užitkom vzbuja polet

duha ter mu stavlja meje.

Konečno vzemimo, da bi brez materijalizma ne dosegli tega, kar smo, vsekako bi bili še vedno na dobičku: ne bi poznali razmik strupenih vetk katerih vonj rastrupljа ozračje in ma mi ljudstva, da sedanje svetovne krizi iščejo lekа tam, kjer ga ni.

A. Z.

Izdaja Teozofska družba v Ljubljani.
Tajništvo: Rimska c. št. 18/I.